

Zgoraj: Pripeti se, da pride na Dunaj strašen velikan, Brdavs po imenu, ki je vabil vse junake cesarstva v boj. Vsakega je umoril. Cesar je v velikih skrbeh, tedaj pa ga kočijaž spomni na — Krpana. Na sliki: cesar in minister Gregor pri reševanju velike skrbi.

Zgoraj: Ko Krpan zgotovi mesarico, gre na cesarski vrt in poseka mlado, košato lipo, stoječo nad kamnito mizo. Cesar, ki mu je bil zmerom za petami, brž priteče, se strašno huduje in ne ve, kako bi se zgovoril pred cesarico.

Spodaj: Zaključna slika. Brdavs je mrtev, Dunaj rešen. Cesar Janez, ki je Martinu Krpanu hvaležen, mu naredi pismo, udari nanj svoj pečat, da sme Krpan nositi sol notri do svoje smrti, in mu da zraven še polno možnjo rumenih zlatov. Foto: Dik

V dvorani na šentjakobskem trgu v Ljubljani je bila 21. aprila prva lutkovna predstava novega Mesnega lutkovnega gledališča. Uprizorili so »Martina Krpana«, ki ga je po Levstikovi povesti dramaturgiral Jože Šorn, režiral pa kot gost Milan Skrbinšek. Gledališče prireja zdaj redne predstave, ki jih rado obiskuje mlado in staro.

Ledina je zorana. Dobili smo stalno lutkovno gledališče, ki bo z ljubljeno gojilo to najmlajšo vejo gledališke umetnosti pri nas in zvesto nadaljevalo delo našega priznanega lutkarja Milana Klemenčiča. Stara šentjakobska dvorana je bila po načrtih inž. arh. Danila Kocjana okusno preurejena v moderno lutkovno gledališče, kjer bodo predstave z ročnimi in visečimi lutkami.

Ze prva predstava je pokazala, da se lahko nadajamo še lepim uspehov. Šornova dramaturgija je dobro uspela, režija je bila skrbna, vodenje lutk vzorno. Pa tudi tehnična stran je bila rešena v popolno zadovoljstvo, tako odrska oprema, izdelava lutk in kostumov, pohištva in rekvizitov, inscenacija in razsvetljava. Ko bo igralski kader spopolnjen z novimi močmi, lahko pričakujemo, da bo lutkarstvo pri nas priljubljeno kakor gledališče ali film.

TOVARIŠ
1950/št. 19